

tragtning af de særdeles betydelige og forskelligartede Krav, der i saa Fald vilde blive stillede til Havneforvaltningen, muligens vilde kunne nødvendiggøre en Forandring med Hensyn til denne Forvaltnings Ordning, navnlig da ved Tilforordningen af merkantile Kræfter.

- 3) Med Hensyn til den i Lovudkastets § 8, 2 mbr. foreslaaede Bestemmelse om Havneafgiftens ubetingede Bortfalden, samtidig med at Frihavnen i sin hele Udstrækning aabnes for Driften, blev det fra flere Sider fundet betænkeligt, at der overfor de overordentlig store Krav, der ville blive gjorte til Havne-kassen, og hvis Rækkevidde det ikke for Tiden er muligt at overse, alt nu fastsaaes en saadan ubetinget Ophævelse af Havneafgiften, idet man forment, at man for Tiden burde lade det bero ved den i Paragraffens 1ste mbr. givne Bemyndigelse for Indenrigsministeriet til helt eller delvis at ophæve nævnte Afgift — og blev det med 5 Stemmer mod 4 vedtaget at tilraade, at § 8 2det mbr. udgaar.

Hvad endelig angaar det foreliggende Projekt til Anlægets Udførelse, vedtog Raadet at slutte sig til Grundtanken i samme, men maatte forbeholde sig nærmere Udtalelser angaaende flere væsentlige Punkter, hvorom Meddelelse dog antagelig vil kunne ventes tilstillet Ministeriet i en nær Fremtid.

Idet jeg har den Ære paa Havneraadets Vegne at meddele foranstaaende, undlader jeg ikke at tilbagefende de med Ministeriets Skrivelse fulgte Bilag med Undtagelse af de originale Planer, der ville blive indsendte med ovenberørte nærmere Snderetning, ligesom jeg sluttelig ikke undlader at vedlægge et af Raadets Medlem Grosjerer H. Hansen med Begæring om dets Indsendelse til Ministeriet afgivet Sær-Botum i Sagen.

Benzon,
Formand.

Ehygesen.

Til Indenrigsministeriet.

S æ r b o t u m .

Spørgsmaalet om en Frihavns Nytte eller Hensigtsmæssighed i og for sig, eller om hvortil en saadan ved Kjøbenhavn overhovedet skulde kunne bruges, har hverken været forelagt Havneraadet eller nogen anden offentlig Autoritet eller Kommission til Betænkning. Alt, hvad der er fremkommet i saa Henseende, foruden en meget forbeholden Skrivelse til Indenrigsministeriet fra Grosjerer-Societetets Komite af 22de December 1887, indskrænker sig til Udtalelser i Pressen og paa Agitationsmøder af uansvarlige Mænd, hvis Mangel paa Sagkundskab tildels fremgaar tydelig nok af selve Udtalelserne; og disses Holdbarhed bestrides desuden af virkelig sagkyndige paa de specielle Gebeter. Ikke en eneste Mand, hvis Ord har nogen særlig Vægt, er traadt i Stranken for Frihavnen, ikke en eneste Mand er bleven offentlig nævnt som den, der med Sikkerhed kunde antages at ville drive nogen Virksomhed i Frihavnen, ikke en eneste Virksomhed i Handel eller Industri er bleven nævnt som den, der rationelt kunde drives i denne og kun i denne; mere eller mindre løse Antydninger ere vel fremkomne, men kun saadanne, som tabe al Betydning eller ganske falde sammen ved den mindste indgaaende Undersøgelse. — Den tykke Elb—Østersø—Kanal, der jo vil være aabnet, forinden Kjøbenhavns Frihavn kan blive færdig, er bleven brugt som Bussmand for at drive paa Værket, men ingen har paavist, at denne Kanal, hvis Benyttelse i Reglen vil medføre Spild af Tid og Penge for Farten mellem næsten hele Østersøen paa den ene Side og